

Sevdam Rüyalarımnda

– KENAN KOÇ · 09 Haziran 2020

**Sen sevdamın ruyalarındasin artık. Gelmeyeceksin actigimda gözlerimi biliyorum.

**Nağmeler hiç bitmez bu alemde; sende, bende , onda bitse de !

**Sen bir kadınsın , bana emanet edilmiş sin. Ben nasıl bırakır giderim. Varım, yoğum, canım, herseyim , buyuttugum bebegimsin.

*İçimizde ki çığlıklara tıkalı insanların kulağı.

***Bilmiyorlardı kimseler bizi. Çünkü onlar otekilerdi.

**Martilarin yurtları olmuş deniz, bense hep sensiz ve evsiz.

**Ben sana bildiklerimi anlatayım, sende bana unuttuklarimi .

**Bir titreklikte belli belirsizken ,zuhur ettin. Şimdi yakınlarımndasin. Varlığının farkında bile değildim, ellerini avuclarımda buldum birden. Lutfumdasin , bahşettim dilediklerini nerden nereye geldin biliyormusun ? Kendini sevmeyi ogrendin,avuclarin doldu heyecanlarla. Kokular sardı , her gece ay belirdi teninde. Saçlarında aktı alemler savrularak. Deniz oldu gulucuklerin yanaklarında. Ve dokunusların kibirlisi oldun, uctun gittin havalara. Şimdi yaşamın dipsiz kuyularında kivraniyorsun ve bogulmalara mahkumsun.

**Bu gidisle içimizde kalan umutlar, sevgiler bir bir siyirilacaklar dibine kadar.

***Yılların ağırlığı çökmüş üstüne bir yorgan gibi. Don tutmuş soğuklar yüreğinde. Yağmurlar dokulmuyor artık bulutlardan. Uzakta kalmış belkide ortasında mevsimlerin baharlar. Ah be anılar... Anılar ,!..

***Kafa tuttun, inatlastın , pazarlık ettin ama yine de seni utandırmadı. Şefkatiyle , merhamet ve sevgiyle okşadı saçlarını; yol gösterdi rehberin oldu bak.

Her seferinde yeni sayfalar açtı bağışlayıp. Azarlamadı, asagilamadi, umudunu azletmedi.

Bir o bildi sirlarini. Söylemedi kimselere! Sirdasin oldu, ayıplamadi hiç. çünkü insanlar acımasızdi ve onlardan medet ummani istemedi. Dilsizin, çaren oldu. Ama hep çaresiz kaldı bir sana. Caresizin oldu !..

**Kandırilip yagmalanmaktan muhafaza ederek korudu narin vucudunu . Geçici tesellilere teslim

olmaktan kurtardı, sahte begenilerin ve riyakar ragbetlerin hosnutlugunda ki sarhosluktan ayindirdi yüreğini . İncecik sizilarini hissetti, gizli dertlerini duydu. Tereddütle ,merakla kipirdayan etli dudaklarındaki nefeslerine temrin yaptirdi bıkmadan karşılıksız. Bir sıkışık makaraya sarilmis bekleyen özlem ve arzularına yol ve riza gosterdi öğrensin , yaşasın diye. Ona teninin yanisira ruhunun incilerini aratti huzur bulsun diye. Duslere haps olmuş vurgun yemisligine çare oldu her dem. Ve yeniden dogmasini, tutunmasini sağladı yaşama. Beceri ve hasletlerini çıkardı meydana; verdi eline kalemi kağıdı. Satırlar döküldü yüreğinden nice öykülere. Ama kendi kağıtsız, kitapsız ve kaldı kalemsiz. Konuşa konuşa kendi kendine , sıyırdı kafayı birden bire bilmeden. O şimdi bir zirdeli herkesin gözünde. Zıyan oldu gitti bir imkansız sevdanın peşinde. Sadece bir var artık olumune.

***Hedefinde kaldim namlularin sen gittin gideli. Küstü gökyüzü dolular yağdı durmadan başıma. Oluk oluk kan aktı , bogulmaktayim kanımda. Peşimde bıkmadan ölüme hep bir var !

**Solgun ilkindilerde aldandım ben zamana. Tehnalıklarda çocuksu sevinçlerimi yitirdim hep. Üsümüşlüğümü avuclarımı ogusturarak işittim kendi kendime. Koyu karanliklar çökerken omuzuna ne acligim , ne yetimligimi dert etmezdim .Bilirdim ki sen gönül penceremin onundeki cicegimdin. Ilık , munis sesin dolardı kulaklarıma, cinlamazdi hiç sensizliğe. Her haliyle de güzeldi be yuregim.